

prima instanță: A. Cazacliu
instanța de apel: S. Arnăuț, T. Pelin, E. Clim

dosarul nr. 3ra-1074/13

DECIZIE

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Ion Corolevschi
Ion Vîlcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Pavlina Cauia” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 20 iulie 2012, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 11 august 2011 ÎI „Pavlina Cauia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 a fost dispusă încasarea din contul Întreprinderii la buget a sumelor impozitelor, taxelor, primelor medicale, majorărilor de întârziere calculate pe actul de control, precum și sancțiuni fiscale pentru încălcarea legislației fiscale.

Menționează că prin pct. 1.2 a Deciziei menționate s-a decis încasarea la buget a taxei pe valoare adăugată în mărime de 19793 lei și majorarea de întârziere calculată în sumă de 3073 lei, iar conform pct. 2.6 al aceleiași Decizii i-au fost aplicate sancțiuni fiscale pentru încălcarea dată, în conformitate cu art. 261 alin. (5) Cod Fiscal pentru eschivare de la calcul și de la plata taxei pe valoare adăugată în sumă de 19793 lei, fiindu-i aplicată amendă în mărimea taxei nedeclarate în sumă de 19793 lei.

Susține că decizia organului fiscal a contestat-o în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007, concretizată prin Hotărârea suplimentară din 22 februarie 2008, acțiunea a fost admisă, fiind anulate pct. 1.1., 1.2, 2.4, și 2.5 din Decizia Inspectoratului Fiscal pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie

2007, soluție menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2009 și decizia Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2010.

Afirmă că conform pct. 1.2 a Deciziei menționate, urma a fi încasată taxa pe valoare adăugată în mărime de 19793 lei și majorarea de întârziere calculată în sumă de 3073 lei, însă punctul dat al Deciziei a fost anulat prin hotărârile judecătorești nominalizate mai sus.

De asemenea invocă că în conformitate cu pct. 2.6 a Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, i-a fost aplicată sancțiune fiscală pentru eschivarea de la calculul și de la plata taxei pe valoare adăugată în sumă de 19793 lei, mărimea amenzii fiind de 19793 lei, consideră că pct. 2.6 al deciziei decurge din pct. 1.2 al deciziei, iar anularea pct. 1.2. a Deciziei, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, confirmă lipsa încălcării fiscale, motiv pentru care nu-i poate fi imputată amenda prevăzută la pct. 2.6. a Deciziei.

Drept urmare, la data de 17 mai 2010 s-a adresat Procuraturii raionului Criuleni cu demersul, prin care a invocat incorectitudinea acțiunilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, însă, prin răspunsul din 18 iunie 2010 a fost informat, că Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, în legătură cu faptul neconstatării de către instanța de judecată a încălcării de necalculare și achitare a taxei pe valoare adăugată în suma de 19793 lei prin formularul nr. 115 din 24 iunie 2009, a exclus și sancțiunea sub formă de amenda în suma de 19793 lei, indicată în pct. 2.6 a Deciziei nominalizate.

Menționează, însă că la 04 mai 2010 Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, a inclus pentru încasare amenda indicată în pct. 2.6 a deciziei, care pînă la moment se consideră după întreprindere.

Pentru a fi repus în drepturi, la data de 19 iulie 2010 s-a adresat Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu plîngere prin care a solicitat anularea deciziei în partea în care a fost inclusă pentru încasare suma de 29793 lei, însă prin răspunsul din 30 iulie 2010 nr. 48-1/2456, cerințele înaintate au fost respinse integral.

Indică că la 19 august 2010, în temeiul art. 16 al Legii contenciosului administrativ a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea pct. 2.6 al Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, iar prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 22 septembrie 2010 cererea sa de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind anulat pct. 2.6 și pct. 6 din Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, prin care pentru eschivarea de la calcul și de la plata taxei pe valoare adăugată în sumă de 19793 lei, ÎI „Cauia Pavlina” a fost sancționată cu amendă în mărimea taxei nedeclarate în mărime de 19793 lei și s-a anulat parțial, în sumă de 19793 lei, circularul nr. 48118700 din 04 mai 2010.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2011 a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, casată integral hotărârea Judecătoriei Criuleni din 22 septembrie 2011 și emisă o nouă hotărâre prin care au fost respinse pretențiile ce țin de anularea hotărârii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni din 04 mai 2010 în care a fost inclusă suma de 19793 lei pentru a fi încasată și restituită, iar pe capătul de cerere cu privire la anularea pct. 2.6 și pct. 6 al deciziei contestate a fost emisă o încheiere prin care a fost dispusă scoaterea cererii de pe rol, fiindu-i explicat reclamantului că urmează să solicite pârâtului printr-o cerere prealabilă anularea pct. 2.6 și pct. 6 al deciziei contestate, iar în cazul în care nu va fi

mulțumit de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu va primi un răspuns, în termen de 30 zile va fi în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ.

Susține că având în vedere decizia instanței de apel, a adresat pârâtului o cerere prealabilă la 05 iulie 2011, prin care a solicitat anularea pct. 2.6 și pct. 6 din Decizia nr. 56 din 20 februarie 2007 și cu o cerere analogică s-a adresat la 07 iulie 2011 organului ierarhic superior - Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Prin răspunsul din 15 iulie 2011, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni i-a refuzat în satisfacerea cererii, drept motiv fiind invocat prevederile art. 268 alin. (1) Cod Fiscal, iar cererea prealabilă adresată organului ierarhic superior a fost remisă fără examinare, ca urmare a nerespectării procedurii de contestare.

Consideră incorecte acțiunile pârâtului de respingere a cererii prelabile, cu invocarea în acest sens omiterea termenului de contestare, deoarece în prima cerere prealabilă din 05 martie 2007, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 a fost contestată în termenul stabilit, totodată, acțiunile organului fiscal și efectele deciziei nr. 56 din 20 februarie 2007 prin care ÎI „Pavlina Cauia” a fost lezată în drepturi, au fost examinate în cadrul ședințelor instanțelor judecătorești pe parcursul anilor 2007-2011, fapte care atestă că termenul de adresare conform Legii contenciosului administrativ nu a fost omis, argumente invocate și în decizia Curții de apel Chișinău din 02 februarie 2011, care poartă un caracter consultativ și indică la necesitatea adresării conform contenciosului administrativ.

Solicită repunerea în termen de adresare în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ și anularea pct. 2.6 din Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 ca ilegal cu efectuarea modificărilor respective în baza de date a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni.

Prin hotărârea judecătorei Criuleni din data de 20 iulie 2012 a fost repusă ÎI „Pavlina Cauia” în termenul de contestare a Deciziei Inspectoratului Fiscal de stat Criuleni nr. 56 din data de 20 februarie 2007, a fost admisă acțiunea și anulat pct. 2.6 din Decizia Inspectoratului Fiscal de stat Criuleni nr. 56 din data de 20 februarie 2007.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 martie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de scoatere a cererii de pe rol.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești emise pe marginea pricinii în cauză, susținând că acestea au fost emise cu încălcarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Susține că prin răspunsul din 30 iulie 2010 nr. 48-1/2456 a fost respinsă cererea prealabilă din 07 iulie 2011 cu privire la anularea pct. 2.6 din decizie, drept motiv fiind invocat că chestiunea dată a fost soluționată printr-o hotărâre judecătorească.

Afirmă că instanța de apel a ignorat demersul său înaintat în ședința de judecată prin care a solicitat scoaterea cererii de pe rol, invocând prevederile art. 265 lit. b) CPC, potrivit cărora instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care litigiul între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

Materialele cauzei nu atestă data recepționării de către recurent a copiei deciziei Curții de apel Chișinău din 06 decembrie 2012, însă ultimul insistă că decizia a fost comunicată organului fiscal la data de 25 februarie 2013.

Alte date cu privire la recepționarea de către recurent a deciziei recurate la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la 22 martie 2013, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. art. 265 și 267.

Din materialele dosarului rezultă că prin decizia emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, au fost aplicate sancțiuni fiscale față de ÎI „Pavlina Cauia” cu încasare de la ultima la bugetul a sumelor impozitelor taxelor, primelor medicale și majorărilor de întârziere calculate pe actul de control.

La 05 mai 2007, ÎI „Pavlina Cauia”, printr-o cerere prealabilă a solicitat anularea deciziei nr. 56 din 20 februarie 2007, însă prin răspunsul Yinspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cerere prealabilă a fost respinsă.

Drept urmare, ÎI „Pavlina Cauia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la anularea deciziei nr. 56 din 20 februarie 2007 și deblocarea contului bancar a ÎI „Pavlina Cauia” din BC „Agroinbanc” SA Criuleni.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007, acțiunea a fost admisă și anulată integral decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 și deblocat contul bancar a ÎI „Pavlina Cauia” din BC „Agroinbanc” SA Criuleni (f.d 10-11).

Prin Hotărârea suplimentară a Judecătoriei Criule din 22 februarie 2008, a fost admisă cererea ÎI „Pavlina Cauia” și anulate punctele 1.1, 1.2, 2.4, 2.5 din decizia inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 și deblocat contul bancar a ÎI „Pavlina Cauia” din BC „Agroinbanc” SA Criuleni (f.d. 12-15)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2009 a fost respins recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni și menținută hotărârea judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007 și hotărârea suplimentară din 22 februarie 2008 (f.d. 16-20).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2009, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni împotriva deciziei instanței de apel din 21 mai 2009 și explicat că prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007, concretizată prin hotărârea suplimentară din 22 februarie 2008, menținute prin decizia instanței de apel din 21 mai 2009 au fost anulate p.p. 1.1, 1.2, 2.4, 2.5 din decizia nr. 56 a inspectoratului Fiscal din 20 februarie 2007 cu deblocarea contului bancar (f.d. 78-79).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2010, a fost respins recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2009 (f.d 21-23).

Tot actele cauzei atestă că, Procuratura raionului Criuleni, în urma examinării demersului a ÎI „Pavlina Cauia” cu privire la legalitatea acțiunilor Inspectoratului Fiscal de stat pe raionul Criuleni la neexecutarea prevederilor hotărîrii Judecătoriei Criuleni din 22 februarie 2008, în ce privește anularea punctelor 1.1, 1.2, 2.4, și 2.5 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007, i-a comunicat petiționarului că în baza hotărîrii Judecătoriei Criuleni din 22 februarie 2008, inspectoratul Fiscal de stat pe raionul Criuleni prin Formularul nr. 115 din 24 iunie 2009 a exclus amenzile ÎI „Pavlina Cauia” indicate în punctele 1.1, 1.2, 2.4 și 2.5 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007.

Prin același formular, în legătură cu faptul neconstatării de către instanță de judecată a încălcării de necalculare și achitare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 19793 lei indicată în pct. 2.6 a deciziei nr. 56 din 20 februarie 2007, aplicată în temeiul art. 261 alin.(5) Cod Fiscal.

Totodată, ÎI „Pavlina Cauia” i s-a comunicat că ulterior, la data de 04 mai 2010 șeful-interimar al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, constatînd că pct. 2.6 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007 nu a fost anulat și nu a fost contestat, prin formularul nr. 115 a inclus pentru încasarea amenda indicată în acest punct, atenționînd că în caz de dezacord cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, în conformitate cu art. art. 267 alin.(1), 269 alin.(1) și (2) Cod fiscal, este în drept să o conteste la organul emitent, la Inspectoratul Fiscal Principal de stat sau în instanță de judecată (f.d. 33).

Drept urmare, în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni au fost înaintate cereri în repetate rînduri, inclusiv și plîngerea din 19 iulie 2010, prin care ÎI „Pavlina Cauia” a solicitat organului fiscal excluderea pentru încasarea a amenzii indicate în pct. 2.6 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007 și anularea pct. 6 din aceeași decizie, și anume anularea statutului de plătitor de TVA , însă prin răspunsul nr. 48-1/2456 din 30 iulie 2010, i-a fost refuzat în admiterea cererii (f.d. 34-36).

Nefiind de acor cu răspunsul primit, ÎI „Pavlina Cauia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, prin care a solicitat anularea pct. 2.6 și pct.6 a deciziei nr. 56 din 20 februarie 2007, anularea hotărîrii din 04 mai 2010 a șefului interimar al Inspectoratului Fiscal de stat pe raionul Criuleni prin care a fost inclusă suma de 19793 lei pentru încasare, cît și restituirea sumei de 19793 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 22 septembrie 2010, acțiunea a fost admisă parțial și anulat pct. 2.6 al deciziei nr.56 din 20 februarie 2007 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni prin care pentru eschivarea de la calcul și de la plata taxei pe valoare adăugată în sumă de 19793 lei sa sancționat ÎI „Pavlina Cauia” cu amenda în mărimea taxei nedeclarate în sumă de 19793 lei. Totodată s-a anulat parțial, în sumă de 19793 lei, circularul nr. 48118700 din 04 mai 2010, emis de către șeful interimar al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, prin care ÎI „Pavlina Cauia” a fost restabilită ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în sumă de 20407 lei. În rest acțiunea a fost respinsă (f.d. 24-26).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2011, a fost admis recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care au fost respinse ca fiind neîntemeiate

pretențiile ÎI „Pavlina Cauia” ce țin de anularea hotărârii din 04 mai 2010, semnată de șeful-interimar al Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, în care a fost inclusă suma de 19793 lei pentru încasarea de la ÎI „Pavlina Cauia” și restituirea acestei sume.

Iar pe capătul de cerere privind anularea pct. 2.6 și pct.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 a fost emisă o încheiere prin care s-a dispus scoaterea cererii de pe rol și explicat ÎI „Pavlina Cauia” că urmează să solicite Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni printr-o cerere prealabilă anularea pct. 2.6 și pct.5 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007 și dacă nu va fi mulțumit de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu va primi nici un răspuns, conform art. 17 al Legii contenciosului administrativ, în termen de 30 de zile va fi în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea în parte a acesteia și repararea pagubei cauzate (f.d. 29-31).

De asemenea actele cauzei atestă că prin cererea prealabilă din 05 iulie 2011, înaintată în baza art. 14 al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2002, către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, ÎI „Pavlina Cauia” a contestat și a cerut anularea pct. 2.6 și pct. 6 din decizia nr. 56 din 20 februarie 2007.

Cu cererea analogică, la data de 07 iulie 2011, ÎI „Pavlina Cauia” s-a adresat și către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al RM.

Conform răspunsului Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 48-1/2940 din 15 iulie 2011, contestația depusă de ÎI „Pavlina Cauia” a fost lăsată fără examinare în temeiul art. 268 alin.(2) Cod fiscal și anume din motivul expirării termenului de prescripție (f.d. 39).

Cererea prealabilă adresată Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a fost remisă ÎI „Pavlina Cauia” fără examinare în legătură cu faptul că nu a fost respectată procedura de contestare (f.d. 41).

Nefiind de acord cu răspunsul primit la cererea prealabilă, la data de 11 august 2011, ÎI „Pavlina Cauia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni, prin care a solicitat repunerea în termen de adresare în instanța de judecată și anularea pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, cu efectuarea modificărilor respective în baza de date a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză și având ca obiect al litigiului anularea pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, prima instanță a considerat motivele invocate de către ÎI „Pavlina Cauia” întemeiate și a admis acțiunea, repunând ÎI „Pavlina Cauia” în termen de contestare a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 și anulând pct. 2.6 din Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, soluția fiind menținută și prin decizia instanței de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanțelor judecătorești neîntemeiate, rezultate din aplicarea eronată a normelor de drept procedural, fapt care constituie temei de casare a hotărârii judecătorești.

Astfel, instanța de recurs reține că acțiunea în pricina dată a fost înaintată de ÎI „Pavlina Cauia” în baza aceluiași temei și are aceleași pretenții, care au fost examinate prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007 și hotărârea suplimentară a

Judecătoria Criuleni din 22 februarie 2008, care au fost menținute prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2009 și decizia Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2010, astfel, devenind irevocabilă.

Or, din conținutul actelor de dispoziție menționate rezultă că ÎI „Pavlina Cauia” prin acțiunea înaintată la data de 29 martie 2007 împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni de rînd cu alte cerințe a solicitat și anularea pct. 2.6 a Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, prin care aceasta a fost sancționată cu amendă în mărimea taxei nedeterminate în sumă de 19793 lei, și anume, pentru eschivarea de la calcul și de la plata taxei pe valoare adăugată în sumă de 19793 lei, iar prin hotărîrea Judecătoria Criuleni din 29 mai 2007, pretențiile înaintate de ÎI „Pavlina Cauia” au fost admise și anulat integral decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007 cu deblocarea contului bancar a ÎI „Pavlina Cauia” din BC „Agroinbanc” SA Criuleni, pe cînd prin hotărîrea suplimentară a Judecătoria Criuleni din 22 februarie 2008, au fost anulate inclusiv și punctele 1.1, 1.2, 2.4 și 2.5 a deciziei menționate.

Aici este de remarcat că deși potrivit art. 250 alin.(1) lit.(a) CPC, instanța care a pronunțat hotărîrea poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărîre suplimentară, dacă nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații, însă în sensul prevederilor enunțate este de înțeles că prin emiterea a unei hotărîri suplimentare reclamantului nu i se poate crea o situație mai dificilă decît cea din hotărîre de bază.

În asemenea împrejurări, este neîntemeiată soluția instanțelor de judecată în sensul admiterii acțiunii înaintate de ÎI „Pavlina Cauia” și anulării pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, or circumstanțele enunțate mai sus denotă cu certitudine că, prin hotărîrea Judecătoria Criuleni din 29 mai 2007 a fost anulat integral decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, soluția data în acest sens fiind menținută și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2009.

Conform art. 254 alin. (3) CPC după ce hotărîrea rămîne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea judecătorească irevocabilă.

Contrar normei citate, la 20 iulie 2012, Judecătoria Criuleni, judecînd cererea de chemare în judecată a ÎI „Pavlina Cauia” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la anularea pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, a admis acțiunea reclamantului, iar instanța de apel prin decizia din 06 decembrie 2012 a menținut soluția primei instanțe.

De altfel, se reține că instanțele ierarhic inferioare au dispus anularea pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, fiind invocate aceleași motive ca și în cadrul examinării acțiunii ÎI „Pavlina Cauia” din 29 martie 2007, pretențiile cărei prin hotărîrea Judecătoria Criuleni din 29 mai 2007 au fost admise și anulat integral decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, a cărei parte face și punctul 2.6.

Iar, în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri s-a emis o hotărîre judecătorească rămasă irevocabilă instanța de judecată urmează a înceta procesul.

Conform prevederilor art. 265 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

Prin prisma normei citate, raportate la circumstanțele stabilite, instanța de recurs menționează că decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 20 iulie 2012, urmează a fi casate cu încetarea procesului în partea anulării pct. 2.6 din decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni nr. 56 din 20 februarie 2007, deoarece există hotărârea irevocabilă Judecătoriei Criuleni din 29 mai 2007 între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că există o hotărâre judecătorească irevocabilă între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 20 iulie 2012 cu emiterea a unei noi hotărâri sub formă de încheiere privind încetarea procesului.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d), art. 265 lit. b) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Criuleni.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Criuleni din 20 iulie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Pavlina Cauia” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care:

Se încetează procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Pavlina Cauia” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul,

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi

Ion Vîlcov

Tamara Chișca-Doneva